

mere trængende, men det skal jeg nu ikke forfølge videre. Det Væsentligste af det, som han mente, ikke fandtes i Lovforslaget, er jo netop det, jeg har tilstræbt. Lige over for den ærede Minister skal jeg sige, at jeg ikke kan andet end være glad over den velvillige Naade, hvorpaa han omtalte mit Forslag. Den ærede Minister var ved at opregne de af mig foretagne Forandringer. Jeg skal ikke trætte Thinget ved at gjentage dem, men blot sige, at det glædede mig; at han sagde, at de dog ikke vare væsentlige, thi saa ville vi langt snarere komme til Enighed. Som sagt, jeg skal ikke gjentage dem, de danne en hel Bunke, som jeg staar med her i Haanden. Der var imidlertid en anden mere reel Nrtring af den ærede Minister, som jeg maa sige et Par Ord til. Den ærede Minister indrømmede det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), at han havde Ret i, hvis vi fik Loven om Estergivelse af Fattigunderstøttelse, vilde det medføre visse Forandringer i det her foreliggende Lovforslag og vanskeliggjøre Behandlingen af dette. Jeg indrømmer ikke, at det kan være til Hinder for den Opfattelse, som jeg har haft, og som jeg har udtalt. Det er min bestemte Mening, at dersom der er Billie hos Regeringen, hos dette Thing og hos det andet Thing, er det nævnte Forslag et vi kunne overse, og jeg er overbevist om, at det hurtig vil kunne gøres færdig, endog for 2den Behandling af dette, vi kunne saa foretage de fornødne Ændringer i dette i Genhold til, hvad der er bleven vedtaget i det andet. Det er altsaa ikke efter min Mening nogen væsentlig Indvending mod Forslaget. Jeg tror heller ikke, at han mente, at det var en Indvending, men blot, at det vilde føre til Vanskeligheder. En anden mere almindelig Bemærkning var rettet med § 70 om, at man undertiden kan ty til Fattigvæsenet og faae Understøttelse i Sygdomstilfælde, hvor jeg har foreslaaet at forsaavidt Vedkommende var i en Sygekasse, skulde det ikke have Indflydelse paa hans politiske Rettigheder. Nu mener den høitagtede Indenrigsminister, at det absolut skal staa i Forbindelse med et Lovforslag, der ligger i det andet Thing, men det er jo en bekendt Sag, at da dette Lovforslag kom frem, var der ikke Tale om det Forslag, der ligger i det andet Thing, og det er ogsaa soleklart, at det slet behøves, thi i Fald det Forslag, der ligger i det andet Thing, vedtages, kan det passe med det her foreliggende Forslag, at den Vedkommende kan ty til en af Staten garanteret Sygekasse. Jeg tror altsaa ikke, at disse Indvendinger have saa

meget paa sig. Lige overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds vil jeg udtale, at jeg er enig med ham i Et, nemlig det, at der med Hensyn til de Personer, man stempler som Bøttere og Løsgjængere man have nøiere specielle Regler om, hvorledes de skulle betegnes, men det er maaske muligt, at man allerede har det. Jeg vil dog gjøre en Bemærkning til overfor det ærede Medlem, og det er, at jeg ligegodt er bange for at henvisse til disciplinære Straffe, jeg er ikke saa glad ved at overlade denne Myndighed til Autoriteterne, den kan blive misbrugt, eller den kan blive brugt meget forskellig ved de forskellige Anstalter. Jeg veed ikke, hvorledes han tænker sig dem udført, jeg antager nærmest ved Gælsfængsel, Frihedsberøvelse og den Slags Støttepryg skal det vel ikke være. Jeg er overhovedet betænkelig ved disse disciplinære Straffe, som man overlader til Politimesteren i Forbindelse med Fattigbestyrelsen, og jeg tror, at man skal overveie det vel, førend man gaar til et saadant Skridt, som det ærede Medlem foreslaar. Om Forsørgelsesstedet skal jeg ikke optage Kampen med de ærede Medlemmer, jeg tror ikke, at de have overbevist mig, ja, jeg behøver ikke at sige tror, jeg veed, at de have det ikke. Jeg tror heller ikke, at jeg har hørt noget bestemt Bevis ført med Tal om, hvorledes det forholder sig. Jeg kan godt forstaa, at dersom man staar som en specifikt Talsmand for Byerne og ikke ser paa Samfundet, maa der sættes en længere Opholdstid for at vinde Forsørgelse, men det skal jeg nu ikke videre opholde mig ved, det bliver vi dog ikke enige om. Jeg skal endnu kun berøre et enkelt Punkt, som jeg tror, at jeg ikke kom nærmere ind paa, da jeg tidligere havde Ordet, og som ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds var inde paa. Det angaar de Bestemmelser, som jeg har ladet gaa ud af Forslaget, og som fandtes, jeg tror i § 11 i det gamle Forslag, og som gaar ud paa den gjensidige Forsørgelse. Det ærede Medlem mente, at det var uheldigt at jeg havde fraveget Bestemmelsen om de Affindige. Man veed jo, at det er saa, at der er en gjensidig Forsørgelsespligt for Forældre og Børn, Forældrene udover det 18de Aar og Børn til at forsjøge Forældre deres Livstid, hvis de har Evne dertil. Jeg har nu ikke rigtig kunnet forstaa, at man vil straffe Forældre, der have affindige Børn, haardere end Forældre, der have idiotiske Børn. Jeg kan ikke forstaa den Forskjel, han der gjør. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være aldeles uretferdigt at paalægge Børn, der have affindige